

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEMEERSSEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 23 januari 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 7 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Feni (Bangladesh). U zou sinds 2001 lid zijn van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). Sinds 2009 zou u de 'organising secretary' geweest zijn op 'ward' (wijk) niveau voor de "BNP". Op 10 maart 2010 zouden er mensen van Jainal Hazari ('Awami-League') naar uw winkel zijn gekomen. Ze zouden geld geëist hebben. U wou hen geen geld geven. Ze zouden u verwond hebben. U zou zeven dagen in het ziekenhuis verbleven hebben van 10 maart 2010 tot 17 maart 2010. Op 18 maart 2010 was er een meeting. Op 25 maart 2010 werd er een valse wapen-en moordzaak tegen u ingediend. U zou Feni op 26 maart 2010 hebben verlaten. Vervolgens verbleef u in Comilla, Mirzapur en Dhaka. U zou gehoord hebben van een vriend dat er op 29 november 2011 een valse moordzaak werd ingediend tegen u. U zou op 10 december 2010 Bangladesh hebben verlaten. U zou naar India gereisd hebben. Van India zou u met twee schepen naar België gereisd zijn. U diende in België op 24 januari 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte, een origineel document partijlidmaatschap en vertaling, twee originele aanbevelingsbrieven van uw partij en vertaling, een origineel document belastingsaangifte en vertaling, originele licentie van uw zaak en vertaling, Bengaalse originele medische documenten, twee originele notariële certificaten, fotokopies van een "FIR" betreffende uw drie rechtzaken, gecertificeerde kopieën juridische documenten wapenzaak dd. 25 maart 2010 met vertaling, gecertificeerde kopieën juridische documenten moordzaak dd. 25 maart 2010 met vertaling, gecertificeerde kopieën juridische documenten moordzaak dd. 29 november 2010 met vertaling en originele enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Volgens uw verklaring lopen er drie rechtzaken tegen u: één wapenzaak en twee wegens moord. Het CGVS stelde vast dat u weinig kennis hebt over uw rechtzaken. **Aangaande de wapenzaak** kon u enkel zeggen dat er een vonnis was en dat u vijf jaar gevangenisstraf en in totaal voor twee rechtzaken 5 lakh moest betalen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13). U kende de naam van de rechter niet (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13). Noch kon u namen geven van getuigen of een overzicht van alle hoorzittingen in uw rechtzaak geven (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.13). **Wat uw eerste moordzaak betreft**, stelde u dat u vijf jaar gevangenisstraf kreeg (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14). U kon niet aangeven hoeveel hoorzittingen er waren geweest. Noch kon u de rechter of aangeven wanneer het vonnis werd uitgesproken (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14). U kon ook de andere beschuldigten niet bij naam aangeven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14) U kon ook geen namen van getuigen aangeven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14). **Aangaande de tweede moordzaak** kon u slechts één getuige bij naam noemen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.15). Wederom kende u de naam van de rechter niet en kon u geen overzicht geven van de zittingen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.15). Noch kon u aangeven wie de 'investigating officer' of de 'officer in charge' was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.15). U kon ook niet aangeven welk artikel moord en illegaal wapenbezit is in de Bengaalse strafwet (zie gehoorverslag CGVS p.18). Het is bevreemdend dat u bijna geen kennis hebt over de drie rechtzaken die tegen u lopen in Bangladesh, zeker aangezien u in bezit van documenten waarin het antwoord op enkele van deze vragen te vinden is én aangezien u aangaf dat u de documenten had gelezen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.13). U had minstens aan uw advocaat informatie over uw rechtzaken kunnen vragen, alvorens over te gaan tot het ontvluchten van uw land. Daarenboven had u nog contact met uw advocaat toen u in Bangladesh was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.12 en p.15). U had zich dan ook voldoende kunnen informeren. Uw gebrek aan kennis over de rechtzaken die tegen u opgestart zijn, wijst er op dat u geen interesse toont in uw beweerde rechtzaken. U legde verschillende juridische documenten (zie documenten 9, 10 en 11, groene map) neer van uw rechtzaken en juridische documenten van de politie ("FIR") (zie document 8, groene map en gehoorverslag CGVS 1 p.9 en p.11). De juridische documenten van de politie zijn slechts fotokopies waarvan de bewijswaarde beperkt is. Echter moet het voorleggen van documenten steeds gepaard gaan met een geloofwaardig en samenhangend relaas. Dit is bij u niet het geval. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het in Bangladesh gemakkelijk is om aan valse documenten te geraken. Bangladesh is één van de meest corrupte samenlevingen ter wereld (zie document 4, blauwe map). Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan de echtheid van deze documenten. Aan uw notariële certificaten die de echtheid van

uw voorgelegde documenten garanderen kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht (zie document 7, groene map).

Voorts slaagt u er niet in uw politiek profiel hard te maken. U verklaart dat u lid bent van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6). U werd gevraagd waarvoor BNP staat en u antwoordde: 'Bangladesh Nationalities [sic] Party' (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6). Dit is niet correct, "BNP" staat voor Bangladesh Nationalist Party (zie document 2, blauwe map). Het is bevreemdend dat iemand die actief is binnen een politieke partij én die documenten voorlegt van de "BNP" niet weet waarvoor de afkorting van de partij exact staat. Wanneer u gevraagd werd om enkele concrete partijstandpunten op te sommen die verschillen van andere politieke partijen in Bangladesh bleef u het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7). Pas na meerdere herhalingen van de vraag wat de standpunten van de BNP zijn, antwoordde u: ontwikkeling van educatie en ontwikkeling van de mensenrechten (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7). U gaf ook een foutief antwoord op de vraag wat de vier hoofdprincipes van de "BNP" zijn (zie gehoorverslag CGVS 2 p.6 en zie document 5 blauwe map). U situeerde de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh in 2009. U kon niet de exacte datum aangeven (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7). De laatste nationale verkiezingen vonden echter plaats op 29 december 2008 (zie document 1, blauwe map). Het is opmerkelijk dat u de laatste nationale verkiezingen niet correct kan dateren, aangezien u beweerde te hebben gestemd bij de laatste nationale verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8). Het is eveneens bevreemdend dat u enerzijds campagne voerde en anderzijds geen kennis van het programma van de "BNP" tijdens de laatste nationale verkiezingen had (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8). Dat u slechts 'organising secretary' was op 'ward' niveau en daarom weinig weet over de verkiezingscampagne kan niet overtuigen. U bleef vaag en algemeen over de campagne die u voerde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8). U wist ook niet wat het 19-punten programma van de "BNP" was (zie gehoorverslag CGVS 2 p.8 en zie document 6, blauwe map). U bleef ook vaag over uw activiteiten als 'organising secretary' (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7). Bijgevolg hecht het CGVS geen geloof aan uw beweerde politieke profiel. De door u voorgelegde documenten (zie documenten 2 en 3, groene map) van de "BNP" zijn in geen geval van die aard dat er afbreuk wordt gedaan aan deze vaststellingen, immers dienen documenten te worden vergezeld door coherente en geloofwaardige verklaringen. U legde geen enkel identiteitsdocument met foto neer.

U legde enkel een geboorteakte neer dd. 15 mei 2011 (zie document 1, groene map). Uw geboorteakte is een document zonder foto. Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte betreft. Ondanks dat er volgens uw verklaringen, een rechtzaak lopende is en er vonnissen uitgesproken zijn, hebt u er ook geen enkel probleem mee om uw geboorteakte op te laten vragen bij overheidsinstanties door uw broer. U gaf aan dat u bij de laatste nationale verkiezingen bent gaan stemmen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.7). U stelde dat Bangladesh drie tot vier jaar geleden begon met het verdelen van identiteitskaarten (zie gehoorverslag CGVS 2 p.11). Het is dan ook merkwaardig dat u, een stemgerechtigde Bengaal, niet over een identiteitskaart beschikt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat iemand die stemgerechtigd is over een identiteitskaart ('National Identity Document') kan beschikken (zie document 3, blauwe map).

Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. U zou van India naar België hebben gereisd met twee schepen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9). U kon geen enkele details (naam, vlag, kleur en dergelijke) geven van beide schepen (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9). U kon ook geen landen geven die u op u reisweg passeerde van India naar België (zie gehoorverslag CGVS 2 p.9).

U kon uw asielrelaas niet geloofwaardig maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De medische documenten kunnen aanvaard worden maar tonen niet aan in welke omstandigheden en door wie u de verwondingen opliep (zie document 6, groene

map). De documenten aangaande uw goudwinkel tonen aan dat u een winkel had (zie documenten 4 en 5, groene map). Echter tonen deze niet aan dat u op 10 maart 2010 werd aangevallen in uw winkel en aldus kan het CGVS aan de beweerde aanval geen geloof aan hechten. De enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden (zie document 12, groene map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn middelen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), en van “de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”. Hij formuleert zijn grieven als volgt:

“4.1. eerste middel

- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling.

De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;
- 3) “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoekers:

1) zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn huidige aanvraag tot asiel heeft ingediend op 24 januari 2011.

2) een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

- Vermeende beperkte kennis van de drie rechtszaken

Verweerster stelt dat het bevreemdend zou zijn dat verzoeker bijna geen kennis heeft over de drie rechtszaken die tegen verzoeker lopen in Bangladesh, te meer omdat verzoeker in het bezit is van documenten en contact had met een advocaat.

Verweerster argumenteert dat verzoeker aangaande de drie zaken de naam van de rechter niet kent, niet weet wie de getuigen waren en geen overzicht kan geven van alle hoorzittingen. Er wordt eveneens opgemerkt dat verzoeker de naam van de ‘investigating officer’ of de ‘officer in charge’ bij de tweede moordzaak niet kan aangeven.

Er dient op gewezen te worden dat verzoeker bij VERSTEK werd veroordeeld, verzoeker was aldus niet aanwezig tijdens de hoorzittingen. Voor de start van de gerechtelijke procedure is verzoeker evenmin naar de politie gegaan.

De vraag rijst waarom het zo bevreemdend is dat een persoon die bij verstek werd veroordeeld geen kennis heeft van wie de rechter was, wie de getuigen waren en hoeveel hoorzittingen er zijn geweest? De vraag kan gesteld worden op basis van welke informatie verweerster zich baseert om er van uit te

gaan dat het kennen van de naam van de rechter, het aantal hoorzittingen, de namen van de getuigen... tot de parate kennis van een veroordeelde dient te behoren.

De verwachtingen die verweerster heeft aangaande de kennis van verzoeker over de drie gerechtelijke zaken gaan te ver. Verzoeker is een leek, voorheen was verzoeker nog nooit in contact gekomen met het gerecht en ook tijdens deze drie zaken heeft verzoeker geen rechtstreeks contact gehad met de politionele of gerechtelijke diensten.

Het feit dat verzoeker over documenten aangaande de zaken beschikt, kan niet als argument aangehaald worden dat van verzoeker verwacht mag worden dat hij op dergelijke vragen een antwoord kent. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoren bij verweerster duidelijk verklaard dat hij de documenten na ontvangst één maal gelezen had, maar dat hij de vele informatie niet heeft ingestudeerd.

“Hebt u de juridische documenten gelezen? 1 keer. Toen ik hier kwam.”
(administratief dossier van verweerster, eerste verhoor van verzoeker, pagina 11)

“Hebt u de Juridische documenten aangaande uw rechtszaken gelezen? Ja maar slechts één keer.
(...)
Dat weet ik niet. Ik las ze maar een keer. En ik wist niet dat ik dit moest studeren en alles moest kennen.”
(administratief dossier van verweerster, tweede verhoor van verzoeker, pagina 13 en 14)

Verzoeker heeft uit de ontvangen informatie, via de documenten en via zijn advocaat, enkel onthouden wat de gevolgen van de strafrechtelijk procedures zijn, zijnde de straffen die tegen hem uitgesproken waren. Wie de rechters waren, hoeveel hoorzittingen er precies waren of wie als getuige was opgetreden, is voor verzoeker in se irrelevant. Het kwaad was reeds geschied: de valse zaken zijn opgestart geweest en verzoeker werd veroordeeld.

De advocaat van verzoeker had hem aangeraden om Bangladesh te ontvluchten. Verzoeker vertrouwde zijn advocaat en heeft dit advies gevolgd.

Dat er wordt gesteld dat verzoeker geen interesse zou hebben in de rechtszaken, is geenszins correct. Zoals reeds aangehaald, er dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de voor verzoeker relevante informatie (i.e. de aard van de rechtszaak en de consequenties) en de voor verzoeker irrelevante informatie (i.e. procedurele aspecten). De antwoorden aangaande de rechtszaken waarnaar verweerster heeft gepeild, zijn allemaal terug te vinden in de vele originele en gecertificeerde documenten die verzoeker heeft neergelegd. Voor verzoeker was het niet belangrijk om deze informatie van buiten te leren, maar dat toont geenszins zijn beweerde desinteresse aan!

- Afwijzen originele en gecertificeerde documenten

Verweerster wijst de vele originele en gecertificeerde documenten van verzoeker af door te verwijzen naar de hoge graad van corruptie in Bangladesh.

Bij deze afwijzing gaat verweerster nogal kort door de bocht.

Verzoeker legt uitermate veel originele en gecertificeerde documenten voor die zijn identiteit, werkzaamheden en asielrelaas staven. De documenten zijn in overeenstemming met de verklaringen van verzoeker, verklaringen die verzoeker tot twee maal toe op coherente wijze heeft herhaald (cf. twee verhoren bij verweerster). Verzoeker heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas naar voren gebracht.

De hoge graad van corruptie in een land kan de authenticiteit van individuele documenten niet in twijfel trekken, zonder dat deze documenten aan een individueel onderzoek zijn onderworpen. De documenten dienen in overweging genomen te worden, tot zover dat objectieve verificatie aantoonbaar is dat het om vervalste documenten zou gaan, quod non.

- Politiek profiel

Verweerster haalt aan dat verzoeker zijn politiek profiel niet zou kunnen hard maken.

1. Voor wat betreft de vraag waarvoor BNP staat, dient opgemerkt te worden dat verzoeker de naam van de partij in het Bengaals heeft opgegeven: ‘Bangladesh Zatopta Bado Dal’ (fonetische schrijfwijze). Dat de tolk de naam verkeerd vertaald naar Bangladesh Nationalities Party is niet te wijten aan verzoeker.

2. Verzoeker dient op te merken dat hem niet gevraagd werd naar de vier hoofdprincipes van BNP. Aan verzoeker werd gevraagd welke doelstellingen BNP nastreeft en verzoeker heeft daarop het volgende geantwoord: "Ontwikkeling van het educatiesysteem, de corruptie stoppen, het land redden, de mensenrechten ontwikkelen. Gelijke rechten voor man en vrouw." (administratief dossier van verweerster, tweede verhoor van verzoeker, pagina 6)

Wellicht heeft de tolk de vraag niet op een precieze manier vertaald, waardoor, logischerwijs, het antwoord van verzoeker voor verzoekster niet het verwachte antwoord was. Verweerster toont niet aan dat BNP voornoemde doelstelling niet zou nastreven. Dat er een probleem is gerezen bij de vertaling is waarschijnlijk.

3. Aangaande de laatste verkiezingen in Bangladesh heeft verzoeker gepoogd om deze in tijd te situeren, doch verzoeker herinnerde zich de precieze datum niet meer.

4. Verzoeker wordt verweten het partijprogramma van BNP niet te kennen. Tijdens de campagne heeft verzoeker gepoogd om de mensen te overtuigen om voor BNP te stemmen: "Ja natuurlijk, toen ik de campagne deed moest ik hen overtuigen en beloftes maken, ik zei dat als BNP aan de macht kwam dan zou de voedselprijs zakken en ontwikkelingswerk in het dorp en ze zouden Bangladesh bevrijden van corruptie en op dit moment kreeg ik informatie dat de prijs zo hoog is, als u weet dat Bangladesh arm is, moest ik zeggen als er rijst, linzen zijn en ze zullen die hulp ontvangen." (administratief dossier van verweerster, tweede verhoor van verzoeker, pagina 8)

Verzoeker was lid van BNP en was actief voor de partij, doch niet op een hoog niveau. Verzoeker trachtte de mensen in zijn wijk te overtuigen door te verwijzen naar de positieve zaken voor het dagelijks leven, die BNP wenst te bewerkstelligen. Het voeren van campagne in hoofde van verzoeker, dient dan ook in die context bekeken te worden, op een zeer kleinschalig wijze.

- Identiteit

Verweerster stelt vast dat verzoeker geen identiteitsdocument met foto kan voorleggen, doch enkel een geboorteakte.

1. Met betrekking tot de geboorteakte van verzoeker merkt verweerster op dat de broer van verzoeker geen enkel probleem heeft gekend teneinde dit documenten te bekomen, niettegenstaande de lopende rechtszaak en uitgesproken vonnissen. Verzoeker wijst er op dat zijn broer de geboorteakte bij de burgerlijke stand kon verkrijgen. Deze dienst is niet op de hoogte van strafprocedures.

2. Betreffende het feit dat verzoeker niet over een identiteitskaart beschikt, is geenszins merkwaardig, ook al is verzoeker een stemgerechtigde Bengaal. In Bangladesh werken ze bij de verkiezingen met logboeken: alles persoonsgegevens worden in deze registratieboeken ingeschreven en dan krijg je een verkiezingskaart. Deze kaart wordt afgegeven door een 'election commissioner'. Het is aldus niet noodzakelijk om een identiteitskaart te hebben alvorens te kunnen stemmen. Na het stemmen is je vinger licht zwart gekleurd, hetgeen niet onmiddellijk afwasbaar is, zodat men geen twee keer kan stemmen.

In de bestreden beslissing wordt ook aangehaald blijkt dat iemand die stemgerechtigd is over een identiteitskaart kan beschikken'. Om stemgerechtigd te zijn moet men aldus niet over een identiteitskaart beschikken, hetgeen uit de informatie van verweerster blijkt.

De redenering van verweerster dat het merkwaardig zou zijn dat verzoeker als zijnde een stemgerechtigde Bengaal niet over een identiteitskaart beschikt, gaat niet op.

- Vluchtroute

Verweerster trekt de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn vluchtroute in twijfel. Deze twijfel is ongegrond. Verzoeker heeft tijdens het tweede verhoor bij verweerster het volgende verteld:

(...)

De verklaringen van verzoeker zijn wel degelijk geloofwaardig: verzoeker ging aan boord van het schip en werd onmiddellijk naar een kamer benedendeks gebracht. Verweerster dient indachtig te zijn dat de vlucht van verzoeker was geen cruisetocht was: verzoeker was heel erg gespannen en verbleef gedurende de volledige reis in de aan hem toegewezen kamer. Verzoeker was niet in de mogelijkheid om de details van het schip te ontdekken of de plaatsen waar aangemeerd werd te bezoeken.

Het argument van verweerster met betrekking tot de vermeende ongeloofwaardige vluchtroute slaat dan ook nergens op.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer: (...)

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker is zijn land van herkomst ontvlucht omwille van het feit dat tegen hem drie valse strafrechtelijke procedures werden opgestart, namelijk twee moordzaken en één wapenzaak. Verzoeker werd tot vele jaren gevangenisstraf veroordeeld. De politieke sympathieën en engagementen van verzoeker liggen aan de basis van deze vervolging.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Volgens de heersende rechtsleer: (...) (Van Heule D., o.c. nr. 105)

(...) (Van Heule D., o.c., nr. 106, zie ook Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR 1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97-100).

Voor verzoeker is het onmogelijk om bescherming van het land van herkomst in te roepen.

Zoals hierboven reeds aangehaald, werd verzoeker valselijk beschuldigd voor een verboden wapendracht en twee moorden. Verzoeker werd reeds ten onrechte veroordeeld.

4.2. tweede middel:

- Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming);
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Artikel 49/3 Vreemdelingenwet bepaalt dat de asielinstanties zich vanaf 10 oktober 2006 automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren. De term 'asielaanvraag' dekt dus vanaf heden beide aspecten. Het onderzoek naar de klassieke vluchtelingenstatus behoudt wel voorrang.

In de bestreden beslissing wordt de afwijzing van de subsidiare beschermingsstatus als volgt gemotiveerd: 'Er zijn geen elementen die de toekenning van een Subsidiare Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen'.

Verweerster laat na om te motiveren waarom de subsidiare beschermingsstatus niet toegekend kan worden.

Bij het al dan niet toekennen van de subsidiare beschermingsstatus zijn de te maken overwegingen immers verschillend dan deze bij de beoordeling van de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus. Het land van afkomst en het mogelijke gevaar op ernstige schade zoals omschreven in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet is bepalend.

De toekenning van de subsidiare beschermingsstatus wordt in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet als volgt omschreven: (...)

Verweerster betwist in de bestreden beslissing de afkomst van verzoeker niet. Het staat vast dat verzoeker afkomstig is van Bangladesh.

Verweerster laat na te onderzoeken of verzoeker, als zijnde een Bengaalse onderdaan, zal blootgesteld worden aan ernstige schade bij terugkeer naar Bangladesh."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet enig identiteitsdocument voorzien van een foto neerlegt, waardoor zijn identiteit niet vaststaat en niet kan worden nagegaan of de talrijke door hem neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op zijn persoon. De stukken worden dan ook in die zin verder in oenschouw genomen/bekeken en onderzocht.

2.4. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van en doorheen de gehele asielprocedure coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.5. Verzoeker verklaart thans in zijn verzoekschrift "*zijn land van herkomst*" te zijn "*ontvlucht omwille van het feit dat er tegen hem drie valse strafrechtelijke procedures werden opgestart, namelijk twee moordzaken en één wapenzaak*", en stelt dat zijn "*politieke sympathieën en engagementen (...) aan de basis van deze vervolging*" liggen (Verzoekschrift, p. 8). Verzoekers huidig betoog omtrent de oorzaak van zijn (gerechtelijke) vervolging wijkt, zo stelt de Raad vast, echter af van hetgeen hij hieromtrent tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal heeft verklaard. Immers, waar hij tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal nog aangaf dat zijn politieke activiteiten deels/mede aan de basis liggen van zijn vervolgingsproblemen, met name de drie rechtzaken die in Bangladesh tegen hem werden/worden gevoerd (stuk 11, gehoorverslag 1 CGVS 23/01/2012, p. 15), gaf hij tijdens het tweede gehoor in tegendeel aan: "*Nee, het heeft niets met mijn politieke achtergrond te maken. Het had te maken omdat ik weigerde geld te betalen. Deze mensen eisen veel geld van zakenmannen.*" (stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 17). Verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen omtrent de oorzaak van zijn verklaarde vervolgingsproblemen, zet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op ernstige wijze op de helling.

2.6. Verzoeker slaagt er, zo stelt de Raad vast, hoe dan ook niet in zijn beweerde politieke profiel enigszins hard/aannemelijk te maken. Zo gaf verzoeker blijkens het administratief dossier tijdens zijn laatste gehoor op het Commissariaat-generaal verkeerdelijk aan, toen de commissaris-generaal hem vroeg waarvoor de afkorting juist staat, dat 'BNP', de partij waarvan hij volgens zijn verklaringen nochtans al sinds 2001 lid zou zijn en waarvoor hij sedert 2009 en dit tot op de dag van vandaag de functie van 'organising secretary' op ward(wijk)niveau zou bekleden (stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 6), voor "*Bangladesh Nationalities Party*" staat (*Ibid.*, p. 6). Echter, 'BNP' is, zo blijkt uit de informatie die als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, de afkorting van "Bangladesh Nationalist Party" (stuk 24, Landeninformatie, "BNP" afkorting). Toen de commissaris-generaal verzoeker vervolgens indirect op zijn foutief antwoord wees door hem expliciet/uitdrukkelijk te vragen waarvoor de 'N' in 'BNP' staat, stelde hij opnieuw verkeerdelijk dat dit voor "*Nationalities*" staat (*Ibid.*). Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat verzoeker de naam van zijn partij in het Bengaals heeft opgegeven zoals hij in zijn verzoekschrift stelt.

Van iemand die beweert reeds meer dan tien jaar (actief) lid te zijn van een welbepaalde politieke partij, voor die partij reeds enkele jaren een officiële functie te hebben bekleed en nog steeds te bekleden, ongeacht op welk niveau, en mede omwille van die engagementen en sympathieën vervolging te vrezen, kan en mag op zijn minst worden verwacht dat hij weet waarvoor de afkorting van de partijnaam exact staat/de volledige naam van zijn partij kent. Bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat verzoekers foutief antwoord mogelijks te wijten zou zijn aan eventuele vertalings- of tolkenproblemen. Immers, verzoeker maakte tijdens het betreffende gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkel moment gewag van dergelijke problemen en verklaarde integendeel *in fine* van het gehoor de tolk (en alle vragen) goed te hebben begrepen (*Ibid.*, p. 18). Verzoekers foutieve toelichting omtrent de 'N' in 'BNP' is des te frappanter nu, zo blijkt, alle door hem aangebrachte documenten van zijn partij 'BNP', met name enkele aanbevelingsbrieven en een document betreffende zijn lidmaatschap, bovenaan in

vetgedrukte letters zowel de volledige naam van de partij als de afkorting ervan vermelden (stuk 23, Documenten, document partijlidmaatschap en aanbevelingsbrieven partij). Verzoekers *erratum* plaatst dan ook ernstige vraagtekens bij zijn beweerde lidmaatschap van en activiteiten voor die bepaalde partij, en doet also voorts afbreuk aan de beweerde vervolgingsproblemen die hier al dan niet uit zouden voortvloeien. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeker zelfs niet bij benadering de datum van de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh kon geven, welke hij bovendien verkeerdelijk in 2009 in plaats van (eind) 2008 situeerde. Dit klemt des te meer nu verzoeker beweert dat hij toen heeft gestemd en dat hij voor die verkiezingen zelfs campagne heeft gevoerd (stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 8). Het is in het licht van die beweerde verkiezingscampagne-activiteiten overigens niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op zijn beweerd profiel, "geen idee" heeft "over het verkiezingsprogramma" van "BNP", en totaal geen weet heeft van haar 19-puntenprogramma (*Ibid.*, p. 8). Verzoeker bleef, zo stelt de Raad vast, tijdens zijn gehoren op het Commissariaat-generaal steeds vaag en algemeen over die beweerde campagne-activiteiten. Ook omtrent zijn beweerde activiteiten als 'organising secretary', een functie die hij nochtans sinds 2009 zou uitoefenen, legde hij slechts vage en algemene verklaringen af. Hij kon immers geen enkel concreet voorbeeld geven van een activiteit die hij in die functie zou hebben gedaan (*Ibid.*, p. 7). Verzoeker bleek voorts niet te weten wat de vier hoofdprincipes van BNP zijn. Hij stelde verkeerdelijk dat het gaat om "*Ontwikkelingen van het educatiesysteem, de corruptie stoppen, het land redden, de mensenrechten ontwikkelen. Gelijke rechten voor man en vrouw*" (*Ibid.*, p. 6). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het geloof in de almachtige Allah, het nationalisme, de democratie en het socialisme de vier voornaamste principes van BNP zijn (stuk 24, Landeninformatie, hoofdprincipes BNP). Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde politieke profiel. De door verzoeker neergelegde documenten van BNP (stuk 23, Documenten, document partijlidmaatschap en aanbevelingsbrieven partij) wijzigen hier niets aan. Immers, aan documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend indien ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen *in casu* dus niet het geval is. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers politieke sympathieën en engagementen, komt de geloofwaardigheid van zijn vervolgingsproblemen, die hier volgens zijn laatste beweringen in zijn verzoekschrift (volledig) uit zouden voortvloeien, verder in het gedrang.

2.7. Van een asielzoeker mag een gedegen en gedetailleerde kennis worden verwacht van de aspecten van zijn relaas die van determinerende invloed zijn geweest op zijn verdere leven en die mede de aanleiding voor zijn vlucht vormden. Verzoeker vertoont, zo stelt de Raad vast, een gebrekkige en vage kennis omtrent de drie strafzaken - één wapenzaak en twee moordzaken waarvan er volgens zijn verklaringen één op 25 maart 2010 en één op 29 november 2010 zou zijn ingediend (stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 13) - die in Bangladesh tegen zijn persoon worden gevoerd. Immers, blijkens het administratief dossier kon verzoeker, toen de commissaris-generaal hem hiernaar vroeg, noch voor de wapenzaak, noch voor de eerste moordzaak zeggen wanneer het vonnis werd uitgesproken, zelfs niet bij benadering, kon hij voor geen enkele van de drie strafzaken de naam van de rechter geven of een overzicht geven van de (hoor)zittingen die hebben plaatsgevonden, kon hij enkel voor de tweede moordzaak een getuige bij naam noemen, en dan nog slechts één, was hij onwetend met betrekking tot het aantal en de namen van de overige getuigen in die zaak en in de overige strafzaken, slaagde verzoeker er niet enkele andere beschuldigen in de eerste moordzaak bij naam te noemen, bleek hij zelfs niet te weten hoeveel andere verdachten die zaak telde, en kon hij met betrekking tot de tweede moordzaak niet zeggen wie de 'investigating officer' of 'officer in charge' was en evenmin aangeven welk artikel moord en illegaal wapenbezit in de Bengaalse strafwet is (*Ibid.*, p. 13-15 en p. 18). Nochtans is, zo stelt de Raad vast en verzoeker gaf dit op het Commissariaat-generaal ook meermaals zelf aan (stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 18 en stuk 11, gehoorverslag 1 CGVS 23/01/2012, p. 11-14), het antwoord op enkele van die vragen gewoonweg terug te vinden in de documenten met betrekking tot die rechtzaken die verzoeker neerlegde. Verzoeker merkt overigens thans in zijn verzoekschrift zelf het volgende op: "*De antwoorden aangaande de rechtszaken waarnaar verweerder heeft gepeild, zijn allemaal terug te vinden in de vele originele en gecertificeerde documenten die verzoeker heeft neergelegd*" (Verzoekschrift, p. 5). Het feit dat verzoeker die stukken maar één keer heeft gelezen, een uitleg die hij op het Commissariaat-generaal verschillende keren aanhaalde (stuk 11, gehoorverslag 1 CGVS 23/01/2012, p. 11 en 14 en stuk 5, gehoorverslag 2 CGVS 05/03/2012, p. 13-14), rechtvaardigt zijn vastgestelde gebrekkige kennis inzake die drie strafzaken niet in het minst. Integendeel, het wijst op een zeer gebrekkige interesse in hoofde van verzoeker in die strafzaken, nochtans de kern van zijn asielrelaas. Immers, van een persoon die de ingrijpende beslissing neemt om zijn land te verlaten kan en mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij een uitgebreide en gedetailleerde kennis aan de dag legt over zijn vervolgingsproblemen alsook de door hem aangebrachte documenten ter staving hiervan. De in hoofde van verzoeker vastgestelde manifest

gebrekkige kennis omtrent de door hem neergelegde documenten aangaande de drie strafzaken, waaronder het document (zittingsblad van 25 september 2011 waarbij de vraag tot borgsom wordt afgewezen) dat verzoeker per brief van 9 april 2012 aan de Raad overmaakte en waarvan het originele exemplaar ter terechtzitting wordt neergelegd, stukken die zoals hijzelf aangeeft nochtans de kern van zijn asielrelaas uitmaken, en zijn hiervoor allerminst overtuigende uitleg die documenten slechts één keer te hebben gelezen, doen op fundamentele en onherstelbare wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsproblemen.

Nu die verscheidene documenten aangaande de drie rechtszaken niet ondersteund worden door consistente, coherente en geloofwaardige verklaringen in samenhang met het gegeven dat zoals een Bengaalse voormalige minister van justitie het uitdrukte '*het land momenteel bulkt van valse juridische documenten, valse gerechtszaken, valse verdicten en valse uitvoeringsbevelen*' (administratief dossier, SRB, Corruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh) kunnen hieraan geen bewijswaarde worden toegekend.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich niet langer steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Gelet op de overige elementen waarop de Raad vermag acht te slaan, toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER